

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Mfv.I.10.158/2017/4.

A tanács tagjai: Dr. Tallián Blanka a tanács elnöke
. Szilákné dr. Fülöp Csilla előadó bíró
. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna bíró

A felperes:

A felperes képviselője: Dr. Moskovits Károly ügyvéd

Az alperes:

Az alperes képviselője: Dr. Rácz Zoltán ügyvéd

A per tárgya: közszolgálati jogviszony megszüntetés
jogellenességének megállapítása és
jogkövetkezményei

A felülvizsgálati kérelmet

benyújtó fél: felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Nyíregyházi Törvényszék 4.Mf.20.858/2016/3.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Nyíregyházi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 4.M.114/2016/3.

Rendelkező rész

A Kúria a Nyíregyházi Törvényszék 4.Mf.20.858/2016/3. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek - tizenöt nap alatt - 30.000,- (harmincezer) forint, és 8.100,- (nyolcezer-egyszáz) forint áfa felülvizsgálati eljárási költséget.

A le nem rótt 213.942,- (kettőszáztizenháromezer-kilencszáznegyenkettő) forint felülvizsgálati eljárási illetéket

az állam viseli.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes 1985. szeptember 1-jétől állt közszolgálati jogviszonyban az alperesnél nyilvántartási, és okmányügyi ügyintéző munkakörben. Illetménye bruttó 178.600,- forint volt.
- [2]. Város Önkormányzat képviselő-testületének az önkormányzat által fenntartott intézményekben létszámcsökkentés végrehajtásáról szóló Kt. határozata szerint a képviselő-testület megállapította, hogy az intézmények közötti létszám és álláshely átcsoportosításra lehetőség nincs, ezért az önkormányzat által fenntartott intézményekben huszonhat közalkalmazotti, és hét köztisztviselői álláshely megszüntetésével járó végleges létszámcsökkentést hajtanak végre 2011. április 1-jétől.
- [3] A képviselő-testület a végleges létszámcsökkentéssel érintett munkavállalókra vonatkozóan azt nyilatkozta, hogy a létszámcsökkentéssel érintett álláshelyen foglalkoztatottak jogviszonyban töltött ideje folyamatosságának megszakítása nélküli foglalkoztatására nincs lehetőség, továbbá a megszüntetett álláshelyeket legalább öt évig nem állítja vissza, kivéve, ha jogszabályból eredő többletfeladatok ezt indokolttá teszik.
- [4] A munkáltatói jogkör gyakorlója a felperesnek jelezte, hogy az okmányirodában álláshelyét, és így személyét is érintően leépítés fog bekövetkezni, és felajánlotta határozott időtartamú szociális ügyintéző álláshely betöltését. A felperes 2011. március 28. napján aláírta a közszolgálati jogviszonyának 2011. április 1. napi hatállyal, 2011. június 30. napjáig határozott időre történő módosulásáról szóló 219-1/2011. számú kinevezés-módosítását. 2011. március 31-én a felperes kérelmet terjesztett elő, melyben a kinevezése módosításáról szóló okirat visszavonását kérte, amelyet a munkáltató 2011. március 31-én a felperes kérését elfogadva közös megegyezéssel visszavont.
- [5] Az alperes a felperes közszolgálati jogviszonyát 2011. március 31-én kelt felmentéssel a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény (a továbbiakban: Ktv.) 15. § (2) bekezdés d) pontja és a 17. § (1) bekezdése alapján indokolás nélküli felmentéssel megszüntette. 2011. április 1. napjától a felmentési idő végéig, 2011. június 1. napjáig mentesítette a munkavégzési kötelezettsége alól. A felperest a 25 éves közszolgálati jogviszonya alapján nyolc havi illetményének megfelelő végkielégítés illetve meg. A felmentési okiratban a munkáltató tájékoztatta felperest a tartalékállományba történő helyezéséről, valamint intézkedése elleni jogorvoslatról. A felperes a tartalékállományba helyezéséhez

hozzájárult.

- [6] A felmentés közlését követően az Alkotmánybíróság a 29/2011. (IV.7.) AB határozatával jogszabály alkotmányellenességének utólagos vizsgálatára irányuló indítványok alapján megállapította, hogy a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvénynek a Ktv. módosításáról rendelkező 2010. évi CLXXIV. számú törvény 1. §-val megállapított - 17. § (1) bekezdése alkotmányellenes, ezért azt megsemmisítette. A megsemmisített rendelkezés a határozat közzétételét követő napon 2011. április 8. napján veszttette hatályát.
- [7] Az Alkotmánybíróság az 1/2016. (I.29.) AB határozatával megállapította, hogy a közszolgálati tisztviselőkről szóló törvénnyel összefüggő átmeneti, módosuló, és hatályát veszítő szabályokról, valamint egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2012. évi V. törvény 3. § (5) bekezdése alaptörvény ellenes, ezért azt megsemmisítette. A megsemmisített rendelkezés a határozatnak a Magyar Közlönyben történő közzétételét követő napon veszttette hatályát.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [8] A felperes a módosított keresetében annak megállapítását kérte, hogy a munkáltató 2011. március 31-én átadott felmentése jogellenes. Elsődlegesen kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest tizenkét havi átlagilletményének megfelelő átalány kártérítés megfizetésére, és állapítsa meg, hogy a felperes közszolgálati jogviszonya az ítélet jogerőre emelkedésének napjával szűnik meg. A bíróság kötelezze az alperest 2011. június 2-ától 2016. március 31-éig elmaradt illetménye, valamint ezen összeg után középátlagos késedelmi kamat megfizetésére. Álláspontja szerint a munkáltató a felmentés jogát rendeltetésellenesen gyakorolta, mivel a felmentés indokolást nem tartalmazott.
- [9] Másodlagosan kérte, amennyiben a rendeltetésellenes joggyakorlás nem állapítható meg, a bíróság kötelezze az alperest az Alkotmánybíróság 1/2016. (I.29.) AB határozata alapján harminchat havi átlagkeresetének megfelelő átalány kártérítés megfizetésére, mivel a felmentés azért is jogellenes, mert az Európai Unió normáiba ütközik, és marasztalja perköltségben.
- [10] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását, és a felperes perköltségben történő marasztalását kérte. Arra hivatkozott, hogy a felperes felmentésére a közléskor hatályos jogszabály alapján jogszerűen került sor indokolás nélkül, a felperes közszolgálati jogviszonyát az alperes törvényesen szüntette meg. A kereseti követelések összecszerűségét és számszaki helyességét nem vitatta.

Az első- és másodfokú ítélet

- [11] A Nyíregyházi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 4.M.114/2016/3. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította. Kötelezte a felperest az alperes perköltségének megfizetésére, azzal, hogy az eljárási illetéket az állam viseli.
- [12] Az elsőfokú bíróság ítéletét a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény (Ktv.) 17. § (1) bekezdésére, 71. § (1) bekezdésére, valamint a Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény (Mt.) 4. § (1) bekezdésére, és 6. § (3) bekezdésére alapította.
- [13] A bíróság a felperes kereseti kérelmét elsődlegesen a felmentés Alkotmányba ütköző volta szempontjából vizsgálta, ezért 2011. október 5. napján kelt 3.M.310/2011/5. számú végzésével a per tárgyalását felfüggesztette az Alkotmánybíróság eljárásának befejezéséig, és egyidejűleg kezdeményezte az Alkotmánybíróság eljárását annak megállapítása végett, hogy a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény 17. § (1) bekezdése alkotmányellenességére tekintettel a Nyíregyházi Munkaügyi Bíróság előtt 3.M.310/2011. szám alatt folyamatban lévő peres eljárásban a munkaügyi jogvita elbírálása során nem alkalmazható.
- [14] Az Alkotmánybíróság a 2012. július 16. napján kelt III/506/2012. számú határozatával a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvénynek - a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény módosításáról rendelkező 2010. évi CLXXIX. törvény 1. §-val megállapított - 17. § (1) bekezdését alkotmányellenesnek minősítette, és a határozat közzétételét követő naptól, 2011. április 8-tól hatálytalan rendelkezésnek a Nyíregyházi Munkaügyi Bíróság előtt, valamint a bíróság előtt 3.M.310/2011. szám alatt, valamint a határozat mellékletében felsorolt folyamatban lévő ügyekben történő alkalmazásának kizárására irányuló indítványokat elutasította. Indokolása szerint a 29/2011. (IV.7.) AB határozatban az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a Ktv. 17. § (1) bekezdése azért alkotmányellenes, mert sérti az Alkotmányról szóló 1949. évi XX. törvény 2. § (1) bekezdésében szabályozott jogállamiság elvét, a 70/B. § (1) bekezdésében szabályozott munkához való jogot, a 70. § (6) bekezdésében szabályozott közhivatal viseléséhez való jogot, az 57. § (1) bekezdésében szabályozott bírósághoz fordulás jogát, és az 54. § (1) bekezdésével szabályozott emberi méltósághoz való jogot. Az Alkotmánybíróság a Ktv. 17. § (1) bekezdését „ex nunc” hatállyal - a határozat közzétételét követő nappal - semmisítette meg. A megsemmisítés időpontjának meghatározásakor az Alkotmánybíróság figyelemmel volt a megsemmisített jogszabályi rendelkezés alkalmazására történő felkészülési idő teljes hiányára, valamint arra, hogy a megsemmisítés következtében a köztisztviselők felmentése nem marad szabályozás nélkül, mivel a Ktv. 17. §-ának további rendelkezései tartalmazzak szabályokat a köztisztviselői jogviszony munkáltató által történő megszüntetésére. Az Alkotmánybíróság 29/2011. (IV.7.) AB határozata konkrét ügyben vagy ügyekben nem rendelt el semmilyen alkalmazási tilalmat; bírói

kezdemenyezésről vagy alkotmányjogi panaszról nem kellett döntenie, ezért a hasonló ténybeli alapból származó, azonos jog alapján keletkezett jogviszonyok akkor nyerhetnek el hasonló elbírálást a bíróság előtt, ha az Alkotmánybíróság a jelen esetben sem mondja ki a Ktv. 17. § (1) bekezdése alkalmazhatatlanságát a bírói kezdemenyezésekkel érintett ügyekben.

[15] Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a perbeli felmentés az Alkotmánybíróság 29/2011. (IV.7.) AB határozata előtt született, így a perbeli munkáltatói döntés alkotmányosságát vitatni nem lehet.

[16] Az elsőfokú bíróság vizsgálta, hogy a felperes közszolgálati jogviszonyának indokolás nélküli felmentéssel történő megszüntetése megvalósította e az Mt. 4., valamint az Mt 6. §-aiba ütközést, s így a rendeltetésellenes joggyakorlást.

[17] Megállapította, hogy a Kúria több eseti döntésében (Mfv.I.10.094/2015/5., Mfv.I.10.116/2015/6.) rámutatott arra, hogy a Ktv., ügyben irányadó, 71. § (2) bekezdés a) pontja szerint az 1992. évi XXII. törvény (Mt.) 6. §-át, a felperes jogviszonyára megfelelően kell alkalmazni. A Ktv.-nek a felmentéskor hatályos 17. § (1) bekezdése lehetővé tette a munkáltató számára a közszolgálati jogviszony indokolás nélküli megszüntetését. Az Mt. 6. §-ának alkalmazása ezért az adott esetben azt jelenti, hogy a Ktv. speciális (különös) szabálya elsődlegessége folytán az alperest az Mt. 6. §-ában lévő indokolási kötelezettség nem terhelte. Megállapította, hogy a felperes nem tudott bizonyítani, olyan körülményt, amely azt támasztaná alá, hogy a munkáltató az indokolás nélküli felmentés jogával visszaélt az Mt. 4. § (2) bekezdésében foglalt, vagy valamely egyéb körülmény miatt. Önmagában az, hogy az Alkotmánybíróság a felperessel nem azonos jogállású kormánytisztviselőkről szóló jogszabályt a 8/2011. (II.18.) AB határozatával megsemmisítette, nem alapozhatja meg annak kimondását, hogy a felperesre irányadó hatályos jogszabályt az alperes rendeltetésellenesen alkalmazta.

[18] Az elsőfokú bíróság rámutatott arra, hogy a Ktv. 17. § (1) bekezdésének az Alaptörvény Alapvetés című részéhez történő viszonyítása nem lehetséges, miután az Alkotmánybíróság 2011. április 8. napjától kezdődően a Ktv. 17. § (1) bekezdését megsemmisítette, másrészt az ügyben az Alaptörvény - hatályba lépésének későbbi időpontja miatt - nem volt irányadó.

[19] A bíróság a 2013. október 28. napján kelt végzésével a per tárgyalását a Kúria által (az indokolás nélküli felmentéssel összefüggő) Mfv.I.10.072/2013. számú ügyében az Európai Unió Bíróságánál az Alapjogi Charta 30. cikkének értelmezésével összefüggésben kezdeményezett előzetes döntéshozatali eljárásban meghozott döntés közzétételéig felfüggesztette. Az Európai Unió Bírósága a C-332/2013. számú ügyben megállapította, hogy a jogi helyzet nem tartozik az uniós jog alkalmazási körébe, ezért a bíróság az ügy tárgyalását folytatta. Az Európai Unió bíróságának határozata értelmében a bíróságnak nem az Unió joga alapján kell

eljárni, hanem a nemzeti jogszabályok alapján, mivel a Ktv. megalkotásával Magyarország nem az Unió jogát hajtotta végre. Ebből eredően az ügyben nincs jelentősége azon nemzeti törvénynek (2007. évi CLXVIII. törvény), amellyel Magyarország az Európai Unió Alapjogi Chartáját kihirdette. Ugyanakkor a Módosított Európai Szociális Charta kihirdetéséről szóló 2009. évi VI. törvény 1. § (2) bekezdése az Egyezmény II. részének a kötelező alkalmazása a 24. cikkekre nem terjed ki, ezért ennek az alperes általi megsértésére a felperes alaptalanul hivatkozott.

[20] A felperes fellebbezése folytán eljáró Nyíregyházi Törvényszék 4.Mf.20.858/2016/3. számú ítéletében az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Kötelezte a felperest az alperes javára perköltség megfizetésére, azzal, hogy a fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

[21] Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a jogvita érdemi elbírálásához szükséges bizonyítást lefolytatta, a felek előadásainak, és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékok egybevetésével, mérlegelésével a tényállást a Pp. 206. § (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően helyesen állapította meg, amit a törvényszék ítélezése alapjául elfogadott. Helyes az elsőfokú bíróság által felhívott irányadó jogszabályok köre, és az abból levont jogkövetkeztetése, amelyet teljes körűen osztott.

[22] A törvényszék utalt az azonos tényállás mellett hozott Kúria Mfv.I.10.094/2015/5., Mfv.I.10.606/2014/4., és az Mfv.I.10.116/2015/6., számú ítéletében foglaltakra. Kiemelte, hogy az Alkotmánybíróság a 29/2011. (IV.7.) AB határozatával a 2011. március 1. napján kelt felmentés időpontjában hatályos Alkotmány alapján megsemmisítette a Ktv. 17. § (1) bekezdését azzal, hogy a rendelkezés a határozat közzétételével veszítette hatályát, így a felmentés időpontjában még alkalmazandó volt. Szükségtelen annak vizsgálata, hogy a munkáltató intézkedése sérti-e az Alaptörvény rendelkezését, ugyanis az a felmentés időpontjában még nem lépett hatályba, csak 2011. április 25. napjától alkalmazandó.

[23] A törvényszék egyetértett az elsőfokú bíróság azon álláspontjával, hogy az alperes intézkedése az Mt. 6. §-ában lévő rendelkezéseket nem sértette, mert az alperest ez alapján indokolási kötelezettség nem terhelte, ugyanis a Ktv. speciális szabálya megelőzte az Mt. ezen rendelkezését, ebből következően téves a Ktv. önellentmondó jellegére történő felperesi hivatkozás.

[24] A törvényszék kifejtette, hogy alaptalan azon felperesi hivatkozás, hogy az alperes intézkedése az Mt. 4. §-ába ütközik, miután a már megjelölt kúriai döntések is rámutattak arra, hogy a felperes ezen hivatkozása önmagában - többlet tényállási elem nélkül - nem alapozza meg annak kimondását, hogy a felperesre irányadó hatályos jogszabályt az alperes rendeltetésellenesen alkalmazta.

[25] A törvényszék szerint miután az Európai Unió Bírósága a C-332/2013. számú ügyben kimondta, hogy a Ktv. megalkotásával Magyarország nem az Unió jogát hajtotta végre, a Ktv. kifogásolt

rendelkezésének az Alapjogi Chartába és az Európai Szociális Chartába ütközése nem állhat fenn. Ugyanakkor az Alkotmánybíróság a 29/2011. (IV.7.) AB határozatában értékelte az Emberi Jogok Európai Egyezményének 6. cikk 1. bekezdését, azaz a hatékony bírói jogvédelem biztosításának követelményét, és ennek során arra a következtetésre jutott, hogy e jog aránytalan korlátozása állapítható meg a Ktv. 17. § (1) bekezdése alapján történő indokolás nélküli felmentések esetében. Ezért döntött a rendelkezés megsemmisítéséről oly módon, hogy a rendelkezés a határozatának közzétételével veszítette hatályát, és mindezek figyelembe vételével határozott úgy a 35/2012. (VII.17) AB határozatában, hogy a megsemmisített rendelkezés 2011. április 8. napja előtti ügyekben történő alkalmazásának kizárására irányuló indítványokat elutasította.

[26] A fenti indokok alapján a törvényszék az elsőfokú bíróság ítéletét saját helyes indokai alapján csupán a fellebbezésben foglaltakra tett kiegészítéssel a Pp. 254. § (2) bekezdése szerint hagyta helyben.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[27] A felperes felülvizsgálati kérelmében a Pp. 275. § (4) bekezdése alapján kérte, hogy a Kúria a felülvizsgálattal támadott jogerős ítéletet helyezze hatályon kívül, és helyette a jogszabályoknak megfelelő új határozatot hozzon, és kereseti kérelmének adjon helyt, valamint marasztalja alperest perköltségben, amelyet áfa-val növelten kér megállapítani.

[28] Álláspontja szerint a Ktv. 17. § (1) bekezdése a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény (Alkotmány) 2. § (1) bekezdésében szabályozott jogállamiság elvét, a 70/B. § (1) bekezdésében szabályozott munkához való jogot, a 70. § (6) bekezdésében szabályozott közhivatal viseléséhez való jogot, az 57. § (1) bekezdésében szabályozott bírósághoz fordulás jogát, és az 54. § (1) bekezdésében szabályozott emberi méltósághoz való jogot sérti. Az Alkotmánybíróság az 1068/B/2010. számú határozatában a kormánytisztviselők indoklás nélküli felmentésével kapcsolatban ezt megállapította, majd a 111/B/2011. számú határozatában a köztisztviselők indokolás nélküli felmentésével kapcsolatban szintén megállapította.

[29] A Ktv. 17. § (1) bekezdése Magyarország Alaptörvénye Alapvetés című részének B. cikk (1) bekezdésében szabályozott jogállamiság elvét, a Szabadság és Felelősség című részének XII. cikkben szabályozott munkához való jogot, a XXIII. cikk (8) bekezdésben szabályozott közhivatal viseléséhez való jogot, a XXVIII. cikk (1) bekezdésében szabályozott bírósághoz fordulás jogát, a II. cikkben szabályozott emberi méltósághoz való jogot sérti.

[30] Alperes megsértette az Európai Unió Alapjogi Chartájának 30. cikkét, amely a munkavállalóknak az indokolatlan elbocsátásokkal szembeni védelemhez való jogát rögzíti, és amely szabályozás az

Alkotmánybíróság szerint a belső jog része. Hivatkozott arra, hogy az Európai Unió Alapjogi Chartáját a 2007. évi CVXVIII. törvény hirdette ki, amely 52. cikkének (5) bekezdése szerint azt a tagállamok bíróságainak is fegyelembe kell venni. Az alperes intézkedésével a 2007. évi CVXVIII. törvény 30. cikkét megsértette, ezért intézkedése jogszabálysértő.

[31] A felperes felülvizsgálati kérelmében hivatkozott az Európai Szociális Charta 24. cikkére, az Európai Unió Alapjogi Chartájának 47. cikkére, valamint az Emberi Jogok Európai Egyezményére (amelyet az 1993. évi XXXI. törvény hirdetett ki), annak 13. cikkére, valamint 6. cikkének (1) bekezdésére.

[32] A felperes a felmentés Mt. 4. §-ába ütközését állította, tekintettel arra, hogy intézkedése meghozatalakor az Alkotmánybíróság a 1068/B/2010. számú határozatában a kormánytisztviselők indoklás nélküli felmentését már alkotmányellenesnek minősítette. Így tudni lehetett, hogy a hasonló jogi szabályozású Ktv.-nek is ez lesz a sorsa.

[33] Hivatkozott az Mt. 6. § (3) bekezdése megsértésére, mely szerint a munkáltató írásbeli intézkedését köteles megindokolni, ha az ellen a munkavállaló jogorvoslatot kezdeményezhet. A felperes álláspontja szerint a Ktv. egyebekben önmagának ellentmondó jogszabály is, hiszen saját alapelveinek mondott ellent, mivel az alkalmazandó Mt. 6. §-a értelmében a felmentést indokolni kellett.

[34] A felülvizsgálati kérelemben kifejtett felperesi álláspont szerint mind az első-, mind a másodfokú ítélet jogszabálysértő, mivel a fentiekre tekintettel felperes közzszolgálati jogviszonyának megszüntetése jogellenes volt, amit az eljáró bíróságok nem állapítottak meg.

[35] A fentiekén túlmenően a felperes indítványozta az Alkotmánybíróság megkeresését a nemzetközi szerződésbe [Egyezmény 6. cikk (1) bekezdés] ütközés miatt. Álláspontja szerint a 35/2012. (VII.17.) AB határozat nem releváns jelen indítványa szempontjából, mivel abban az eljárásban az Alkotmánybíróság nem vizsgálta a Ktv. 17. § (1) bekezdésének nemzetközi jogba ütközését különös tekintettel az EJEB döntéseire és időbeli korlátok miatt sem, illetve nem erre irányultak a bírói indítványok.

[36] Az alperes a felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását, a felperes felülvizsgálati költségben marasztalását kérte.

A Kúria döntése és jogi indokai

[37] A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.

[38] A Pp. 275. § (2) bekezdés alapján a Kúria a jogerős ítéletet csak a felülvizsgálati kérelem, és a csatlakozó felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatja felül. A Pp. 272. § (2) bekezdés szerint a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni azt a

határozatot, amely ellen a felülvizsgálati kérelem irányul, azt, hogy a fél milyen tartalmú határozat meghozatalát kívánja, továbbá elő kell adni - a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése mellett - , hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja.

[39] A felülvizsgálati kérelem egymással szorosan összefüggő kötelező tartalmi kellékei tehát a jogszabálysértés, és a megsértett jogszabályhely megjelölése, valamint annak kifejtése, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja. Ezen együttes törvényi feltételeknek a fél akkor tesz eleget, ha egyrészt a megsértett jogszabályhelyet konkrétan megjelöli, másrészt pedig a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag is körülírja, az erre vonatkozó jogi álláspontját részletesen kifejti, vagyis a jogszabálysértésre való hivatkozását, indokait is ismerteti. Amennyiben a fél a felülvizsgálati kérelmében több, egymástól elkülönülő jogszabálysértésre hivatkozik, valamennyi hivatkozásának rendelkeznie kell a fent meghatározott tartalmi követelményekkel. A jogerős ítélet több rendelkezése ellen irányuló felülvizsgálati kérelem esetén, annak a törvényben előírt tartalmi kellékeket, kérelmenként, külön-külön kell tartalmaznia, és ezek hiánytalan meglétét is a Kúria külön-külön vizsgálja [1/2016. (II.15.) Pk. vélemény 4-6. pont].

[40] A felperes felülvizsgálati kérelme tartalmában azt állította, hogy az eljáró bíróságok indokolási kötelezettségüket megszegték, e körben azonban megsértett jogszabályhelyként a Pp. 221. § (1) bekezdését nem jelölte meg.

[41] szerint sérelmezte a bíróságok által megállapított tényállást, s a bizonyítás eredményének mérlegelését, azonban megsértett jogszabályhelyként a Pp. 206. § (1), (2) bekezdéseit szintén nem jelölte meg, így a bíróságok által megállapított tényállás volt irányadó a felülvizsgálati eljárásban is.

[42] Önmagában az a körülmény, hogy az Alkotmánybíróság a felperessel nem azonos jogállású kormánytisztviselőkről szóló jogszabályt megsemmisítette [8/2011. (II.18.) AB határozat], nem alapozhatja meg annak kimondását, hogy a felperesre irányadó hatályos jogszabályt az alperes rendeltetésellenesen alkalmazta (Mt. 4. §).

[43] Az Alkotmánybíróság a 29/2011. (IV.7.) AB határozatával (amelyet az ügyben irányadó Alkotmány alapján hozott meg) a Ktv.-nek az ügyben alkalmazandó 17. § (1) bekezdését megsemmisítette azzal, hogy a rendelkezés a határozat közzétételével veszítette hatályát. Ebből következően a megsemmisített jogszabály a felmentés időpontjában még alkalmazandó volt, a jelen ügyben az Alaptörvény - hatályba lépésének későbbi időpontja miatt - nem volt vizsgálható. Minderre figyelemmel az említettek alapján a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabálysértés e körben nem valósult meg.

[44] Az Európai Unió Bíróságának a C-332/2013. számú ügyben meghozott határozata szerint a Ktv. megalkotásával Magyarország nem az Unió jogát hajtotta végre, a jogi helyzet nem tartozik az uniós jog alkalmazási körébe. Ebből következően az Alapjogi Charta, és az

Európai Szociális Charta megsértése a felülvizsgálati kérelmet nem alapozhatja meg, a Ktv. támadott rendelkezésének a fentiekben ütközése nem állhat fenn.

- [45] A Ktv. ügyben irányadó 71. § (2) bekezdés a) pontja szerint az 1992. évi XXII. törvény (rég. Mt.) 6. §-át a felperes jogviszonyára megfelelően kell alkalmazni a Ktv.-nek a felmentéskor hatályos 17. § (1) bekezdése lehetővé tette a munkáltató számára a közszolgálati jogviszony indokolás nélküli megszüntetését. Az adott esetben ez azt jelenti, hogy a Ktv. speciális (különös) szabálya elsődlegessége folytán az alperest az Mt. 6. §-ában lévő indokolási kötelezettség nem terhelte. Ezért a felülvizsgálati kérelemnek a Ktv. önellentmondó jellegéről előadott érvelése téves.
- [46] Az Alkotmánybíróság a 29/2011. (IV.7.) AB határozatában értékelte az Egyezmény 6. cikk (1) bekezdését, a hatékony bírói jogvédelem biztosításának követelményét. Arra a megállapításra jutott, hogy e jog aránytalan korlátozása állapítható meg a Ktv. 17. § (1) bekezdése alapján történő köztisztviselői felmentésnél. Mindezek mellett döntött az Alkotmánybíróság a Ktv. 17. § (1) bekezdés megsemmisítéséről, következésképpen nem megalapozott azon érvelés, hogy az Alkotmánybíróság nem értékelte a döntése meghozatalánál az Egyezményben foglaltakat. Ebből következően, továbbá a hivatkozott rendelkezés megsemmisítésére is tekintettel, a Kúria a felülvizsgálati kérelemnek az Alkotmánybíróság eljárása (nemzetközi szerződésbe ütközés vizsgálata) kezdeményezésére irányuló indítványát nem találta alaposnak.
- [47] A kifejtettekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján.

Záró rész

- [48] A felperes perköltség fizetési kötelezettsége a Pp. 78. §-ának (1) bekezdésén alapul.
- [49] A felperes munkavállalói költségkedvezményére tekintettel, a felülvizsgálati eljárás illetékét az állam viseli [6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdés alapján].
- [50] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. §-ának (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2018. február 21.

Dr. Tallián Blanka s.k. a tanács elnöke, dr. Szilákné dr. Fülöp Csilla s.k. előadó bíró, dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. bíró

A kiadmány hiteléül:

Nné

tisztviselő